

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 11 lutego 2022 r.

DIH-2.707.55.2021.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 2/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm. dalej zwanej: Kpa), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm. dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, dalej zwanej: ustawą o IH),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 9 listopada 2021 r., złożonego przez Pełnomocnika Pani Anny Kubis prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Produkcyjno-Usługowo-Handlowy Anna Kubis (zwanej dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną) – od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 października 2021 r. (sygn. D/KA.NR.8361.87.2021/JS) wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 7 grudnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (D/KA.NR.8361.87.2021/JS). Przesyłka wpłynęła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 14 grudnia 2021 r.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 15 czerwca 2021 r. działając na podstawie i w ramach upoważnienia numer D/KA.NR.8361.87.2021 przeprowadzili kontrolę Przedsiębiorcy, której zakres przedmiotowy obejmował m.in. kontrolę: jakości paliw stałych, przestrzegania obowiązku

przechowywania kopii zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliwa stałego, o którym mowa w art. 6c ww. ustawy, przestrzegania zakazu wprowadzania do obrotu paliw stałych, o których mowa w art. 7 ust. 7a ww. ustawy. Kopia ww. upoważnienia została włączona do akt kontroli. Czynności kontrolne przeprowadzono w stałym miejscu wykonywania działalności gospodarczej figurującym we wpisie Przedsiębiorcy do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej [...]. Kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika – specjalisty ds. sprzedaży, uznanego za osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks Cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740). Przed przystąpieniem do czynności osobie czynnej w lokalu przedsiębiorstwa okazano legitymacje służbowe, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz doręczono za pokwitowaniem pouczenie o prawach i klauzulę dotyczącą zasad przetwarzania danych osobowych. Ustalono, że w kontrolowanej placówce Przedsiębiorca wprowadza do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW. W momencie wszczęcia kontroli w ofercie handlowej znajdowały się następujące paliwa stałe: orzech 28, orzech, ekogroszek import, ekogroszek, kostka import, ekomiał, brykiet Union.

Do kontroli jakości paliw stałych została wytypowana partia węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, która zgodnie z oświadczeniem osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa była wprowadzona do obrotu.

W toku kontroli przeprowadzonej w dniu 15 czerwca 2021 r. wymienieni w upoważnieniu do przeprowadzenia kontroli pracownicy niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. z siedzibą w Warszawie w obecności inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiał składowanego w przyźmie o deklarowanej masie 26,25 tony pobrali do badań próbki paliwa stałego. Pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań nr 0238/21/4750 o masie 42,55 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9548/21/4750 o masie 41,40 kg, czynność udokumentowano w protokole pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.87.2021. Czynność pobrania próbek została przeprowadzona zgodnie z rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Następnie w tym samym dniu inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali pobrane próbki paliwa stałego do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o. o. w Warszawie, według protokołu przyjęcia próbek do badania nr 20/2006982/599-2. Razem z próbkami paliwa stałego przekazano kopię świadectwa jakości paliwa stałego bez numeru oznaczoną w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie kontrolowanego Przedsiębiorcy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej jako wartość paliw stałych, wprowadzanych do obrotu przyjął, wartość partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, z której pobrano do badań próbki, tj. 26,25 tony w cenie sprzedaży [...] zł za tonę. Osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa, na żądanie inspektorów przedłożyła dokumenty dotyczące pochodzenia i parametrów jakościowych pobranego do badań paliwa stałego oraz faktury sprzedaży ekomiału wraz ze wzorem świadectwa jakości, a także wzory świadectw jakości

dla pozostałych rodzajów oferowanych paliw stałych. Kopie ww. dokumentów zostały dołączone do akt kontroli. Ponadto w toku kontroli pracownik oświadczył, że Strona:

- a) nie sprzedaje paliw stałych podmiotom posiadającym instalacje o mocy cieplnej powyżej 1 MW,
- b) nie przechowuje oryginałów świadectw jakości, są one drukowane w jednym egzemplarzu, który jest wydawany nabywcy wraz z fakturą i posiada taką samą numerację,
- c) nie posiada w sprzedaży węgla brunatnego, mułów węglowych, flotokoncentratów, mieszanin paliw zawierających mniej niż 85% węgla kamiennego.

Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że przedłożone w toku kontroli wzory świadectw jakości są zgodne ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892). W treści świadectw jakości dostrzeżono uchybienia, które dotyczyły:

- a) brykietu węglowego UNION, gdzie w pkt 8 wpisano niezgodnie tabelą nr 9 załącznika do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890), dalej jako: rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, wartości parametru wymiar ziarna,
- b) ekogroszku, gdzie w pkt 8 wpisano niezgodnie z tabelą nr 5 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych parametr wartość opałowa.

Osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa została pouczona o obowiązku rzetelnego wystawiania świadectw jakości paliw stałych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Protokół kontroli zawierający powyższe ustalenia został sporządzony, odczytany i podpisany przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w kontrolowanej placówce w dniu 15 czerwca 2021 r. Na protokole kontroli oraz protokole pobrania próbek paliw stałych podpisała się również osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa w obecności której przeprowadzono kontrolę.

W związku z nieobecnością kontrolowanego przedsiębiorcy lub osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorcy w toku kontroli, w dniu 16 czerwca 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał do Strony za zwrotnym potwierdzeniem odbioru:

- a) Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/KA.NR.8361.87.2021 z dnia 15 czerwca 2021 r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy stanowiącym załącznik do upoważnienia,
- b) Protokół kontroli nr D/KA.NR.8361.87.2021 z dnia 15 czerwca 2021 r.,
- c) Protokół pobrania próbek paliw stałych nr D/KA.NR.8361.87.2021 z dnia 15 czerwca 2021 r.,
- d) Sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej w treści protokołu kontroli.

W treści protokołu kontroli Przedsiębiorca został pouczony o możliwości wniesienia uwag do protokołu na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o IH. Przesyłka została doręczona w piątek 18 czerwca

2021 r. Termin do wniesienia uwag upłynął w piątek 25 czerwca 2021 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie.

W dniu 30 czerwca 2021 r. do siedziby Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęły protokoły badań próbek paliw stałych.

Badania laboratoryjne próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0238/21/4750 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/2006982/599-002 wykazały, że pobrane do badań paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie ekomiął spełniało wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badania te wykazały niezgodność parametrów jakościowych badanego paliwa stałego z wymaganiami jakościowymi wskazanymi przez Przedsiębiorcę w treści świadectwa jakości bez numeru przedłożonego w toku kontroli:

- a) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,60% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 4,33% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 4,33 + 0,1299$),
- b) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 25,20 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 26,493 MJ/kg (dopuszczalne odchylenie 1 MJ/kg wartości, czyli $\geq 26,493 - 1$),
- c) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,4% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 9,6% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 9,6 + 0,288$).

Badania laboratoryjne próbki kontrolnej paliwa stałego potwierdziły, że pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekomiął spełniał wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badania te potwierdziły niezgodność parametrów jakościowych badanego paliwa stałego z wymaganiami jakościowymi wskazanymi przez Przedsiębiorcę w treści świadectwa jakości bez numeru przedłożonego w toku kontroli dla pobranego do badań węgla kamiennego w sortymencie ekomiął.

Badania laboratoryjne próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9548/21/4750 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/2006982/599-002/K wykazały:

- a) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,90% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 4,33% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 4,33 + 0,1299$),
- b) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 25,05 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 26,493 MJ/kg (dopuszczalne odchylenie 1 MJ/kg wartości, czyli $\geq 26,493 - 1$),
- c) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,4% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 9,6% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 9,6 + 0,288$).

W dniu 2 lipca 2021 r. Przedsiębiorca przesłał za pośrednictwem wiadomości e-mail oświadczenie o wielkości przedsiębiorstwa.

Za pismem z dnia 5 lipca 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał Przedsiębiorcy egzemplarze protokołów z badań. W treści pisma poinformował o stwierdzonej niezgodności faktycznych wartości parametrów: „zawartość popiołu”,

„wartość opałowa” i „zawartość wilgoci całkowitej”. Ponadto organ pierwszej instancji poinformował, iż zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wystosował wniosek do laboratorium SGS Sp. z o. o. o komisyjne zniszczenie pozostałości po próbie paliwa stałego przeznaczonej do badań i próbie kontrolnej paliwa stałego. Przesyłka została doręczona w dniu 7 lipca 2021 r.

Pismem z dnia 16 sierpnia 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. W piśmie organ pierwszej instancji zwrócił się do Przedsiębiorcy o przesłanie informacji o wielkości obrotów z działalności lub o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli. Pismo zostało doręczone w dniu 19 sierpnia 2021 r.

W dniu 26 sierpnia 2021 r. do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęło pismo Strony opatrzone datą 23 sierpnia 2021 r. wystosowane w odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczące postępowania DIH-2.712.70.2021.PS. W treści pisma Przedsiębiorca oświadczył, że stwierdzenie w wyniku przeprowadzonej kontroli, że pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekomiał nie spełniał wymagań jakościowych wskazanych w świadectwie jakości nie ma pokrycia w stanie faktycznym. Strona wyjaśniła, iż w momencie wszczęcia kontroli przebywał wyłącznie jej syn, który nie miał aktualnej wiedzy na temat tego co się dzieje w firmie. W związku z powyższym wskazał miejsce, w którym przechowywane są gotowe druki świadectw jakości, ale nie miał wiedzy, których dostaw dotyczą. Nie wiedział również o zmianach związanych z nowymi dostawami oraz że świadectwa jakości są wystawiane na podstawie świadectw jakości otrzymanych od dostawców, a nie jak uprzednio, na podstawie szczegółowych wyników badań laboratoryjnych otrzymywanych od tych dostawców. Przedsiębiorca oświadczył, że pobrane w toku kontroli świadectwa jakości były nieaktualne i nie dotyczyły dostawy, z której pobrano próbki do badań. Partia ekomiału, z której pobrano do badań próbki została zakupiona 30 kwietnia 2021 r. w ilości 27,380 tony. Pierwsza sprzedaż z tej dostawy została dokonana 12 czerwca 2021 r. podczas nieobecności syna i przed kontrolą Inspekcji Handlowej. Klient zakupił 5 ton ekomiału z czego 3,87 tony pochodziło z poprzedniej dostawy, a 1,13 tony z nowej. Nabywca otrzymał dwa świadectwa jakości, osobno na starą i nową dostawę. Kolejna sprzedaż ekomiału miała miejsce w dniu 3 lipca 2021 r. po kontroli Inspekcji Handlowej. Strona poinformowała, iż od lipca wdrożono system automatyzacji wystawianych świadectw jakości, każda faktura ma wydrukowane spełniające wszelkie wymagania świadectwo jakości na odwrocie. Jako dowód Strona w piśmie wymieniła:

- a) kopia faktury VAT nr 538/MAG/2021 na zakup ekomiału w ilości 27,38 tony wraz ze świadectwem jakości wystawionym przez dostawcę
- b) kopia kartoteki magazynowej, wewnętrzna,
- c) kopia faktury VAT nr 13/06/2021 z dnia 12 czerwca 2021 r. wraz ze świadectwem jakości, odbiorca finalny,

d) kopia faktury VAT nr 04/07/2021 wraz ze świadectwami jakości, odbiorca finalny.

W piśmie Strona wniosła o dołączenie dowodów i ponowne rozpatrzenie sprawy, a także o uchylenie należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Przedsiębiorca wniosł także o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej z tytułu wystawienia świadectwa jakości niezgodnego ze stanem faktycznym, ponieważ świadectwo jakości znajdujące się w aktach kontroli nie dotyczyło badanej dostawy. Ponadto Strona wyjaśniła, że dołożyła wszelkich starań aby każda dostawa i dokumentacja nie budziły wątpliwości zarówno nabywców jak i organów kontrolnych.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał oryginał pisma Strony z dnia 23 sierpnia 2021 r. wraz z kopertą nadawczą do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Pismem z dnia 3 września 2021 r. organ pierwszej instancji poinformował Stronę, że pismo z dnia 23 sierpnia 2021 r. zostanie rozpatrzone w toczącym się postępowaniu jako wniosek o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Jednocześnie wyjaśnił, że organem właściwym do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wniosku o uchylenia należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako organ, który wydał decyzję w tym przedmiocie. Ponadto Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wyjaśnił tryb i terminy wnoszenia środków odwoławczych od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 6 września 2021 r.

Pismem z dnia 16 września 2021 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ponownie wezwał Stronę do nadesłania danych dotyczących wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych przez nią do obrotu w roku 2020 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponadto organ pierwszej instancji poinformował Przedsiębiorcę o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 12 października 2021 r. Pismo zostało doręczone w dniu 20 września 2021 r.

W piśmie z dnia 1 października Strona poinformowała o wartości węgla kamiennego w sortymencie ekomiał wprowadzonego do obrotu w roku 2020. Zdaniem Przedsiębiorcy o takiej właśnie wartości jest mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe zdaniem Strony potwierdza przepis art. 35a pkt 9 lit. b ww. ustawy zgodnie z którym karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Ponadto Przedsiębiorca podtrzymał swoje stanowisko, tj. że kwestionuje ewentualne nałożenie administracyjnej kary pieniężnej.

W dniu 4 października 2021 r., po przeprowadzeniu rozmowy telefonicznej, do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo Strony, w którym poinformowała o wysokości obrotu z działalności osiągniętego w roku 2020. Zdaniem Przedsiębiorcy w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wskazano na wielkość obrotu z działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok kontroli. Zdaniem Strony kontrolowany może podać jedną z ww. wartości. W piśmie podtrzymano stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 1 października 2021 r. dotyczące sposobu wyliczenia ewentualnej kary pieniężnej oraz zakwestionowano zasadność wymierzenia

sankcji.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 12 października 2021 r., wydał decyzję (sygn. D/KA.NR.8361.87.2021/JS) nakładającą na Przedsiębiorcę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. b i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z tytułu wystawienia świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym. W uzasadnieniu decyzji Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ I instancji wskazał, że ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej wziął pod uwagę wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli, za którą przyjął wartość partii badanego węgla kamiennego w sortymencie ekomiał. Wartość przedmiotowej partii paliwa stałego nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wielkość obrotu z działalności osiągniętą w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 4 października 2021 r. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w uzasadnieniu decyzji wyjaśnił powody dla których w tej sprawie nie znalazła zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i przestania na pouczeniu. Decyzja została doręczona w dniu 27 października 2021 r.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy pismem z dnia 9 listopada 2021 r. odwołał się od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 12 października 2021 r. (sygn. D/KA.NR.8361.87.2021/JS) i wniósł o:

- 1) przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci oświadczenia pracownika Przedsiębiorcy wraz ze zdjęciem, na okoliczność ich treści, w tym braku winy Przedsiębiorcy związanej z pomyłką Kontrolujących, którzy pobrali niewłaściwe świadectwa jakości,
- 2) uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, ewentualnie
- 3) uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie:

- 1) art. 6c w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowanie i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędną interpretację i zastosowanie,
- 2) art. 7a § 1 Kpa, poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości co do treści normy prawnej na korzyść strony,
- 3) art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie,
- 4) błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, iż to przedsiębiorca przedstawił świadectwa jakości przedmiotowych paliw stałych, w sytuacji gdy to kontrolerzy sami zabrali z siedziby lokalu przedsiębiorcy, przypadkowe (przykładowe) świadectwa jakości.

W treści pisma Strona uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 16 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 3 stycznia 2022 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Pismem z dnia 12 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kierując się potrzebą zapewnienia Stronie możliwości czynnego udziału w postępowaniu zmienił termin rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 14 lutego 2022 r. Pismo zostało doręczone w dniu 26 stycznia 2022 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w świadectwie jakości wskazuje wartości parametrów paliwa stałego, dla którego zostało ono wystawione, które określono w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych

określonych w przepisach szczególnych oraz wskazać w nim wartości parametrów paliwa stałego, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Wystawienie świadectwa jakości w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół i akta kontroli z dnia 15 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli D/KA.NR.8361.87.2021);
- 2) protokół z badań: nr 20/2006982/599-002 z dnia 24 czerwca 2021 r. dotyczący próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0238/21/4750;
- 3) protokół z badań nr 20/2006982/599-002 z dnia 24 czerwca 2021 r. dotyczący próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9548/21/4750;
- 4) akta postępowania administracyjnego Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wszczętego pismem z dnia 16 sierpnia 2021 r., zakończonego wydaniem zaskarżonej decyzji z dnia 12 października 2021 r. (sygn. D/KA.NR.8361.87.2021/JS).

Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż próbkę paliwa stałego nr 0238/21/4750 o masie 42,55 kg i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 9548/21/4750 o masie 41,40 kg, pobrano w należącym do Strony składzie węgla z partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiął o masie 26,25 tony składowanej w przyźmie. Czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr D/KA.NR.8361.87.2021. Z włączonego do akt kontroli oświadczenia osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa wynika, że partia węgla kamiennego w sortymencie ekomiął z której pobrano próbki do badań była wprowadzana przez Stronę do obrotu. Nie ulega wątpliwości, że osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa na żądanie inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej okazała dokumenty dotyczące ww. partii węgla kamiennego tj.: świadectwo jakości paliw stałych bez numeru wystawione przez Przedsiębiorcę oraz wystawione przez dostawcę węgla ekomiął firmę [...] fakturę VAT 538/MAG/2021 z dnia 30.04.2021 r., świadectwo jakości nr 538/2021 i raport z badań nr 3630/III/21 z dnia 4 marca 2021 r. sporządzony przez Centralne Laboratorium pomiarowo-badawcze Sp. z o.o. Przedłożone świadectwo jakości bez numeru wystawione przez Stronę dla pobranego do badań węgla ekomiął zanonimizowano i z pobranymi próbkami paliwa stałego przekazano do niezależnego akredytowanego laboratorium SGS Polska Sp. z o.o. Z akt sprawy niewątpliwie wynika, iż badanie próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań nr 0238/21/4750 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/2006982/599-002 wykazały, że pobrane do badań paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie ekomiął spełniało wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badania te wykazały niezgodność parametrów jakościowych badanego paliwa stałego z wymaganiami jakościowymi wskazanymi przez Przedsiębiorcę w treści świadectwa jakości bez numeru przedłożonego w toku kontroli:

- a) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,60% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 4,33% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 4,33 + 0,1299$),
- b) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 25,20 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 26,493 MJ/kg (dopuszczalne odchylenie 1 MJ/kg wartości, czyli $\geq 26,493 - 1$),
- c) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,4% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 9,6% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 9,6 + 0,288$).

Nie ulega wątpliwości, iż badania laboratoryjne próbki kontrolnej paliwa stałego potwierdziły, że pobrany do badań węgiel kamienny w sortymencie ekomiał spełniał wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w tabeli nr 5 załącznika do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Jednocześnie badania te potwierdziły niezgodność parametrów jakościowych badanego paliwa stałego z wymaganiami jakościowymi wskazanymi przez Przedsiębiorcę w treści świadectwa jakości bez numeru przedłożonego w toku kontroli dla pobranego do badań węgla kamiennego w sortymencie ekomiał. Badania laboratoryjne próbki kontrolnej paliwa stałego nr 9548/21/4750 udokumentowane protokołem z badań Nr 20/2006982/599-002/K wykazały:

- a) zawyżoną zawartość popiołu, która wynosiła 5,90% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 4,33% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 4,33 + 0,1299$),
- b) zaniżoną wartość opałową, która wynosiła 25,05 MJ/kg przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 26,493 MJ/kg (dopuszczalne odchylenie 1 MJ/kg wartości, czyli $\geq 26,493 - 1$),
- c) zawyżoną zawartość wilgoci całkowitej, która wynosiła 12,4% przy wymaganiach jakościowych wskazanych w świadectwie jakości jako 9,6% (dopuszczalne odchylenie 3% wartości, czyli $\leq 9,6 + 0,288$).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne ze stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że badane paliwo stałe nie jest zgodne z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę i przedłożonym w toku kontroli świadectwie jakości bez numeru dla węgla ekomiał. Tym samym wydane przez Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej przyjął za podstawę wartość wprowadzanej do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli partii paliwa stałego z której pobrano próbki do badań, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł, oraz wielkość obrotu z działalności w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez Stronę w piśmie z dnia 4 października 2021 r. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200.000,00 zł, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych mającego wpływ na treść orzeczenia, polegającego na przyjęciu, iż to przedsiębiorca przedstawił świadectwa jakości przedmiotowych paliw stałych, w sytuacji gdy to kontrolerzy sami zabrali z siedziby lokalu przedsiębiorcy, przypadkowe (przykładowe) świadectwa jakości, należy wyjaśnić, co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 50 ust. 1 Prawa Przedsiębiorców czynności kontrolne wykonuje się w obecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej. Przedsiębiorca w myśl ust. 3 zobowiązany jest do wskazania na piśmie osoby upoważnionej, o której mowa w ust. 1, w szczególności w czasie swojej nieobecności. Jak stanowi ust. 5 w przypadku nieobecności przedsiębiorcy lub osoby przez niego upoważnionej albo niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w ust. 3, czynności kontrolne mogą być wykonywane w obecności innego pracownika przedsiębiorcy lub osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy w ramach innego stosunku prawnego, którzy mogą być uznani za osobę, o której mowa w art. 97 Kodeksu cywilnego, lub w obecności przywołanego świadka, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. Z treści protokołu kontroli (karta 4) wynika, że Inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej zażądali od osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa okazania dokumentów sprzedaży wraz z wystawionymi przez Przedsiębiorcę świadectwami jakości. Osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa poinformowała, że Strona nie przechowuje wystawionych świadectw jakości. Świadectwa jakości wystawiane są przez Przedsiębiorcę w jednym

egzemplarzu, który jest przekazywany klientowi wraz z fakturą sprzedaży. Numeracja świadectw jakości jest taka sama jak faktur VAT. Z treści protokołu kontroli wynika, że osoba czynna w lokalu przedsiębiorstwa okazała faktury sprzedaży: nr 12/05/21/węgiel z dnia 13 maja 2021 r., nr 28/04/21/węgiel, nr 27/04/21/węgiel, nr 055/03/21/węgiel oraz wzory świadectw jakości dla oferowanych paliw stałych bez numeru. Do akt kontroli włączono oświadczenie osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa potwierdzające stosowanie powyższej praktyki. Należy również zauważyć, że dokumenty sprzedaży oraz świadectwa jakości włączone do akt kontroli zostały przez osobę czynną w lokalu przedsiębiorstwa poświadczane za zgodność z oryginałem. Należy również wskazać, że Strona została pouczona w treści protokołu o wynikającym z art. 20 ust. 2 ustawy o IH uprawnieniu do wniesienia uwag do protokołu kontroli na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu kontroli do podpisu. Z akt sprawy wynika, że protokół kontroli z dnia 15 czerwca 2021 r. nr akt kontroli D/KA.NR.8361.87.2021 został doręczony stronie w piątek 18 czerwca 2021 r. Termin do wniesienia uwag upłynął w piątek 25 czerwca 2021 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia do wniesienia uwag na piśmie. Przedsiębiorca organizuje pracę w swoim przedsiębiorstwie i odpowiada za jego działalność. Okoliczność, że pracownik pełniący obowiązki w dniu kontroli nie był przygotowany do pracy nie zwalnia Strony z wykonywania ustawowych obowiązków. W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut Przedsiębiorcy jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 7a § 1 Kpa, poprzez nierozstrzygnięcie wątpliwości co do treści normy prawnej na korzyść strony, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że zgodnie z wykładnią Naczelnego Sądu Administracyjnego o wystąpieniu wątpliwości w rozumieniu art. 7a § 1 Kpa można mówić, gdy po skorzystaniu z wszelkich dostępnych metod wykładni nie można ustalić w sposób jednoznaczny treści normatywnej przepisu. Strona nie wskazała w treści odwołania przepisu, który jej zdaniem budzi wątpliwości. Przepis art. 7a § 1 Kpa pojawia się w treści odwołania Strony we fragmencie dotyczącym zarzucanego naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela pogląd wyrażony przez Naczelną Sąd Administracyjny, który wskazał, że trafnie podnosi się w orzecznictwie, iż ustawowo określonym celem systemu kontrolnego przewidzianego w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 tej ustawy). Z tego właśnie względu ustawodawca wprowadził obowiązek wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych, które mają zapewnić realizację prawa konsumenta do informacji w zakresie zastosowanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe, co do wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości (art. 6d pkt 5-7 tej ustawy). Tak więc penalizacja na gruncie prawa administracyjnego zachowania polegającego na wystawieniu świadectwa jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z ze stanem faktycznym, została motywowana przez ustawodawcę potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji nabywców (konsumentów)

odnośnie do nabywanego produktu. To zaś, zważywszy na przeznaczenie oraz sposób wykorzystywania wymienionego produktu (cele grzewcze) - było również motywowane potrzebą zapewnienia konsumentom szeroko rozumianego bezpieczeństwa, w tym ochrony życia i zdrowia. Stąd też potrzeba zapewnienia efektywnej ochrony wymienionych wartości oraz dóbr prawnie chronionych powodowała określenie wysokości minimalnej kary pieniężnej za wymienione naruszenie na poziomie 10.000,00 zł. (vide: wyroki NSA z dnia: 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt II GSK 497/20, 3 grudnia 2020 r., sygn. akt II GSK 724/20).

Stosownie do treści art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przedsiębiorca w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b wystawia dokument (świadczenie jakości) potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ustawy. Treść przepisu wprost wskazuje, że "wymagania jakościowe", które winny zostać wskazane w dokumencie jakim jest "świadczenie jakości" zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ustawowej delegacji zawartej w art. 3a ust.2 ustawy.

Biorąc pod uwagę przedmiot postępowania administracyjnego za oczywiste trzeba uznać, że determinowany nim zakres koniecznych do ustalenia faktów nie mógł pomijać treści art. 6c oraz art. 6d i art. 6e o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w związku z art.35a pkt 9 lit. b ustawy, jak również art. 35d ust. 4 tej ustawy.

(...) Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego (...), miał obowiązek wystawić świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego będą zgodne ze stanem faktycznym. Naruszenie tego obowiązku stanowi delikt administracyjny, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W tym miejscu należy podkreślić, że w wydanym na podstawie ustawowej delegacji zawartej w art. 3a ust. 2 ustawy, rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych wskazuje się, że wymagania jakościowe dla paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia (§ 1 rozporządzenia). Natomiast załącznik określając wartości dla konkretnych parametrów paliw stałych wskazuje na wartość minimalną i wartość maksymalną każdego parametru (tak też jest w przypadku paliwa stałego objętego niniejszym postępowaniem). Z kolei treść art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przewiduje, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który wystawia świadectwo jakości określając w nim wartości parametrów paliwa niezgodnie ze stanem faktycznym. Tak więc w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jeżeli wartości parametrów paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, które zostaną wskazane w treści świadectwa jakości będą mieściły się w granicach określonych w załączniku do rozporządzenia wykonawczego ale będą niezgodne ze stanem faktycznym, poprzez zawyżenie bądź niżenie parametrów wskazanych w załączniku w stosunku do rzeczywistego stanu tych parametrów stwierdzonych w kontrolowanym paliwie stałym, to wówczas taka sytuacja będzie uzasadniała stwierdzenie, iż doszło do naruszenia art. 35a pkt 9 lit. b ustawy w związku z art. 6d pkt 6 i pkt 7 ustawy.

Przedstawiając powyższą argumentację nie można tracić z pola widzenia i tego, że w oparciu o ustawowo określoną delegację zawartą w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, rozporządzeniem Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. poz. 1892) został określony wzór

świadczenia jakości paliw stałych, w którym w rubryce 8 należy przedstawić wartości dopuszczalne minimalne i maksymalne dla konkretnych parametrów (między innymi wartość opałową i zawartość wilgoci całkowitej), które są określone w powołanym wyżej rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a w rubryce 7 przedsiębiorca ma wskazać wartości parametrów z uwzględnieniem wartości dopuszczalnych określonych w/w rozporządzeniu. Nie oznacza to jednak dowolności w określeniu tych parametrów przez przedsiębiorcę, w tym znaczeniu, że nie wystarczy podać parametry mieszczące się w określonych ramach (minimalne - maksymalne). Koniecznym jest, aby wskazane przez przedsiębiorcę parametry spełniały te wymogi i były zgodne ze stanem faktycznym.

Prezentowane stanowisko, jak to już wyżej wskazano, jest uzasadnione potrzebą zapewnienia rzetelnej i wyczerpującej informacji dla nabywców (konsumentów) odnośnie do nabywanego produktu, tak aby pełna informacja odnośnie konkretnego produktu zapewniała konsumentowi rzeczywiste prawo wyboru w zakresie podejmowania decyzji o zakupie (por. wyrok NSA z dnia 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21).

W świetle powyższej wykładni Naczelnego Sądu Administracyjnego zarzut Strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona zarzuca naruszenie art. 6c w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędną interpretację i zastosowanie, ponieważ jej zdaniem przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw obligują przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe do wykazania w świadectwie jakości jedynie parametrów i wartości określonych dla danego rodzaju paliwa w załączniku do rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Zdaniem Przedsiębiorcy wśród przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, próżno szukać skierowanego wobec przedsiębiorcy nakazu ujawnienia w świadectwie jakości paliwa faktycznych danych produktu. W związku z powyższym – zdaniem Strony – nałożenie sankcji z powodu wykrytej przez organ rozbieżności pomiędzy danymi wskazanymi w świadectwie jakości, a rzeczywistymi cechami paliwa stałego nie znajduje umocowania ustawowego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zarzut naruszenia art. 6c w zw. z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, poprzez błędną interpretację i zastosowanie jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Ponieważ niewątpliwym jest, że w momencie wszczęcia kontroli Strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Nie ulega również wątpliwości, że Strona wprowadzała do obrotu partię 26,25 tony węgla kamiennego w sortymencie ekomiał, z której w toku kontroli zostały pobrane próbki do badań.

Niewątpliwym jest, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały, że wytypowana do kontroli partia węgla kamiennego w sortymencie ekomiał spełniała wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa w załączniku do rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych. Nie ulega wątpliwości, że przeprowadzone badania laboratoryjne wykazały niezgodność przedłożonego dla badanej partii paliwa stałego

świadczenia jakości ze stanem faktycznym w zakresie parametrów zawartość popiołu, wartość opałowa i zawartość wilgoci całkowitej. Powyższy stan faktyczny spełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, który stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Zatem ziszczy się przesłanka do zastosowania sankcji, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w przywołanym uprzednio wyroku NSA wydanym w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wydanym w dniu 7 października 2021 r. sygn. akt II GSK 1055/21. W uzasadnieniu tego wyroku Sąd stwierdził, że: (...) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego (...), miał obowiązek wystawić świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego będą zgodne ze stanem faktycznym. Naruszenie tego obowiązku stanowi delikt administracyjny, o którym mowa w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W świetle powyższego zarzut Strony jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 kpa poprzez jego niezastosowanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie. Przedsiębiorca odpowiada za parametry jakościowe paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Skoro Strona wystawiła świadectwo jakości paliw stałych dla oferowanego do sprzedaży węgla kamiennego, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym, to tym samym nie dopełniła obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w konsekwencji podlega karze pieniężnej, w myśl art. 35a pkt 9 lit. b ustawy (por. wyrok z dnia 8 kwietnia 2021 r. WSA w Warszawie sygn. akt V SA/Wa 266/21).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. b, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ orzekając na jego podstawie działa w ramach decyzji związanej, bowiem przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym. Jak uprzednio wykazano dla wytypowanej do badań partii węgla kamiennego w sortymencie ekomiął Strona wystawiła świadectwo jakości bez numeru, w którym wartości parametrów jakościowych: zawartość popiołu, wartość opałowa i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym, co wykazały i potwierdziły przeprowadzone badania laboratoryjne. Z powyższego wynika, że w tej sprawie ziszcza się przesłanka zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że konsekwencją faktu orzekania o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej w stosunku do przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru

administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie parametry: zawartość popiołu, wartość opałowa i zawartość wilgoci całkowitej były niezgodne ze stanem faktycznym stwierdzonym w wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych. Powyższe wypełnia dyspozycję przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwa stałe, który wbrew obowiązkowi wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były zgodne ze stanem faktycznym, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia. Zatem słusznie i zgodnie z prawem Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że na gruncie tej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Ponieważ przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie, co w tej sprawie nie nastąpiło organ administracji nie był zobligowany do zastosowania tej normy prawa. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 78 § 2 Kpa postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci oświadczenia pracownika Przedsiębiorcy wraz ze zdjęciem, na okoliczność ich treści, w tym braku winy Przedsiębiorcy związanej z pomyłką Kontrolujących, którzy pobrali

niewłaściwe świadectwa jakości. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania. Przepis art. 105 § 1 Kpa, w sytuacji gdy z jakiegokolwiek przyczyny postępowanie stało się bezprzedmiotowe obliguje organ do wydania decyzji o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Jak wykazano powyżej w tej sprawie nie ziszczyły się przesłanki do umorzenia postępowania w całości ani w części. Brak jest także podstaw do umorzenia postępowania na zasadzie art. 105 § 2 Kpa ponieważ postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte z urzędu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez organ pierwszej instancji ponieważ decyzja nie narusza przepisów postępowania, a zgromadzony materiał dowodowy umożliwił jej pełne wyjaśnienie i rozstrzygnięcie. Zdaniem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ziszczyły się przesłanki do uchylenia zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, o których mowa w art. 138 § 2 Kpa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.